

el cr!t

	Pàgina
Sumari	2
Editorial	2
Infantil	3
Primària	4
Secundària	7
Batxillerat	9
Escola-Empresa	10
La Teca de la Mediateca	12
De tot una mica	13
Sabies que...	14

Dibuix de portada:

"La tardor" de Sara Ibañez

Agraïm la col·laboració de totes les persones que han participat en la realització d'aquesta edició de "El Crit".

Consell de redacció:

Gisel·la Alcázar
 Fredy Aragónés
 Fina Jerez
 Maria Parera
 Mònica Prat
 Txon Reverter

De nou acudim a la nostra cita mensual amb vosaltres, aquesta vegada, convidant-vos a la reflexió. Iniciem el curs amb el record d'esdeveniments recents que hem viscut aquest final d'estiu: la tragèdia a Darfour (Sudan) o els fets de l'escola d'Ossètia. Són esdeveniments, entre molts altres, que no ens deixen indiferents. Com tractem aquests fets a casa? En parlem amb els fills? Hi passem de puntetes? A casa com a l'escola, cal ajudar als fills (siguin infants o joves), a interpretar aquests fets. Especialment si tenim present que sovint coneixen aquests fets a partir d'imatges comprensives. Cal explicar-los que, malgrat això, al món hi ha molta gent bona, que es preocupa pels altres, que procura contribuir a fer un món millor. També cal ajudar-los a pensar en què podem fer per aportar el nostre gra de sorra per millorar la situació plantejada. Sortiran propostes senzilles, al nostre abast: fer aportacions per ajudar a cobrir les necessitats plantejades o adoptar actituds de diàleg, per substituir els gestos violents, a la família, a l'escola o amb el seu entorn d'amistats. Aquest és un treball valuós perquè genera actituds positives davant de situacions que són injustificables des del punt de vista ètic i que poden, a més, generar en ells por o inseguretat. Encara que el dolor o la perplexitat davant de fets com aquests ens facin difícil parlar-ne, cal fer aquest esforç per tal que ells no interpretin el nostre silenci com des preocupació o indiferència. A l'escola, per la nostra banda, també ens fem ressò d'aquests esdeveniments, també amb l'objectiu d'ajudar als infants i joves a interpretar-los i fer el possible per suggerir reaccions que siguin positives, aquesta vegada, posades en pràctica des de la dimensió social pròpia de l'àmbit escolar.

En aquest context, pren un especial sentit la nostra convicció de voler ser una institució educativa que, a més de la tasca de transmissió de la cultura i el coneixement, s'esforça en aconseguir que els alumnes adoptin actituds de diàleg, de pau, de solidaritat. Aquest és el repte que hem d'assumir (família i escola) des de la certesa que en l'educació és important el discurs, però ho és més encara l'exemple i la vivència. Per això cal fer que en els entorns en els que vivim i participem siguem llavor de pau i diàleg, de solidaritat, de convivència. Som-hi?

Joan Vila
 Director Gerent

Comença el curs

Els nens i nenes de P3 hem començat per primera vegada a l'escola dels grans. En aquesta escola hi hem trobat molts nens i nenes que no coneixem però que segurament molt aviat seran amics nostres.

P-3

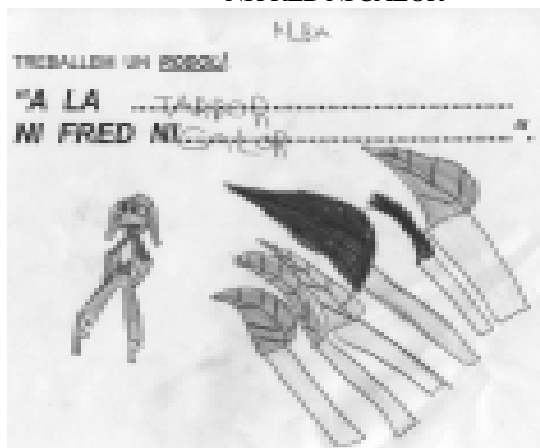
Ha arribat la tardor

S'ha acabat l'estiu i ja tornem a ser a l'escola.

Tots estem molt contents d'anar a P-5. Les senyorettes ens han explicat que aquest curs aprendríem moltes coses i ens ho passaríem molt bé.

Mireu quin rodolí més bonic hem après:

“A LA TARDOR
NI FRED NI CALOR”

Anem a P-4. Ens hem fet grans

Els nens i les nenes que anàvem als Picarols, Estels, Globus i Baldufes ens hem fet grans. Ja pugem l'escala fins al primer pis i anem als Vaixells, Trens, Coets i Avions.

Els espais són nous per a nosaltres però, mica en mica, ens hi anem acostumant. Anem a jugar al pati gran i a dinar al menjador.

Estem molt contents i desitgem que tots tinguem un bon curs!

P-5

P-4

Ja hem tornat a l'escola!! Som els nens i les nenes de primer i estem molt contents de tornar a veure a tots els nostres amics, de tornar a aprendre moltes coses i de conèixer a les noves senyoretes. Bé, n'hi ha una que repeteix amb nosaltres: és la srta. Núria Asturgó. Les altres es diuen Esther, Núria Masat i Pilar. Ens agraden molt i per això les hem dibuixat.

A veure si les podeu reconèixer!

1r primària

Les vacances d'estiu

Els nens i nenes de segon quan vàrem arribar pel setembre vam venir amb moltes ganes de treballar , vam explicar les nostres vacances a la senyoreta i tot seguit en vàrem fer un dibuix que ens va quedar preciós a tots, aquí en teniu una mostra.

2n primària

Records d'estiu

Els nens i nens de 3r de Primària han anat de vacances per tot arreu. Aquí en tenim uns quants exemples:

En Salvador ha anat als Alps francesos i li ha agradat molt. Ens ha portat uns putxinel·lis que es va comprar allà per ensenyar-nos-els i a tots ens han agradat molt. Són molt guais!

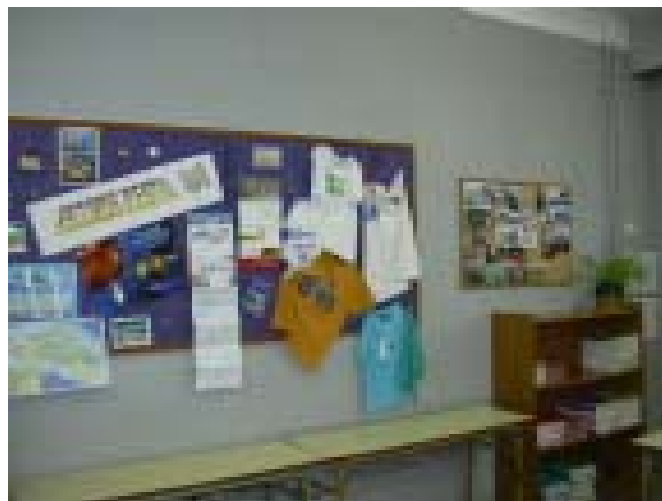
La Irene va anar a Alacant on hi viuen els seus avis. Hi havia una fira i va pujar a les atraccions.

En Joan Mas va anar a Bilbao. Va veure el "Puente colgante", el museu Guggenheim, el tramvia... A les places va veure uns ocells molt grans penjats dels arbres. Semblaven de veritat.

La Míriam Quesada va anar a Roma. Allà va visitar el Coliseu, el Foro Romano, el Foro Imperial, el Castell de Sant Àngelo, el Vaticà i la Plaça de San Pietro. Tot li va agradar molt i s'ho va passar molt bé.

A més d'aquests s'han visitat d'altres llocs: Blanes, Menorca, Paris, camí de Santiago, Peníscola, Olot, Aleranya, Canàries, Dorstia...

3r primària

M'agrada l'estiu

Els nois i noies de 4t hem passat un estiu fantàstic aquí teniu un breu exemple. Ah! Malgrat a tots en agrada menjar gelats i llevar-nos tard tots teníem moltes ganes de tornar a l'escola, sobretot per retrobar als companys i a les companyes.

M'agrada l'estiu!

Ami m'agrada l'estiu perquè no has d'anar a l'escola. Però també m'agrada per les vacances, perquè estàs en família. La família és molt important per això aquest any hem anat a Canarias, a Lanzarote.

Allà tot era diferent, tot eren cases blanques i no hi havia edificis com aquí. Hi havia llocs molt macos com las "Quevas de los verdes", el "jardín de los cactus" i altres llocs. Aquests edificis els va crear César Manrique, un home que tenia molt bon gust per decorar. El paisatge era meravellós, les platges eren cristal·lines amb molts peixos. També els volcans de colors eren preciosos, els volcans eren de colors: verd, vermell, groc, maró, negres i blancs. Els que no eren de colors també eren macos, però no tant.

Després vaig tornar i bé, he tornat a la rutina de sempre però estic contenta perquè han sigut unes vacances perfectes.

Clàudia Parra
4t primària A

Ser delegat

Una de les primeres feines que tenim al tornar a l'escola és la tria de nous delegats. Nosaltres vam ser delegats a quart i aquesta experiència fa que podem explicar que és això de ser delegat.

Un delegat ha de tenir unes característiques. Ha de ser una persona responsable i ben educada, ha de respectar als companys i escoltar-los i així ens entendrem millor. Ha de tenir una relació propera amb el tutor i els altres mestres. Té unes feines com: representar la classe en diferents reunions, organitzar les assemblees, informar als mestres de com va la classe, respondre a les preguntes dels companys, ajudar als companys a solucionar algun problema i ajudar-los a resoldre'ls.

El que no ha de fer un delegat és ser violent amb els companys, perquè si fos així seria el mateix delegat qui provocaria el problema. Tampoc hem de barallar-nos, els delegats han de ser bons companys. Ser delegat és una gran responsabilitat.

Ara que tenim les eleccions ja sabem quines són les funcions dels delegats. Només queda votar responsablement.

Desitgem als nous delegats molta sort!

Sergi Torino
Albert Vallcanera
Marc Allande
Núria Solà
5è primària

Un inici de curs diferent

La història es repetia. Com cada quinze de setembre, en el pati de l'escola ens retrobàvem amb els nostres companys després de les vacances. Amb alguns d'ells feia quasi dos mesos que no ens veïem. Quantes coses per explicar... Somriures, alguna abraçada i molta il·lusió era la imatge que més es repetia en tot el pati. Molts pares ens acompanyaven perquè era el primer dia.

No calia buscar la nova professora perquè ja era coneguda per tots. De seguida ens va saludar i semblava que el temps no hagués passat perquè es dirigia a nosaltres com sempre.

Després d'una estona de "xerradeta" informal amb els companys i de buidar les nostres motxilles, alguna ben nova, iniciàvem el curs amb informacions de funcionament de curs.

I aquest any... nosaltres som els grans de l'escola - això és un honor, però també suposa altres coses: més responsabilitat - hem de donar exemple - més deures - val més no pensar-hi, per ara.

No podíem deixar passar més estona i abans de baixar al pati, vam tenir un record molt especial, per tots aquells nens com nosaltres, que van començar el nou curs, a la seva escola de Beslan, amb la mateixa il·lusió que ara tenim i amb els mateixos dubtes, però que molts van morir per culpa de rancúnies dels quals ell no en eren responsables. A les dotze del migdia tots junts fèiem un minut de silenci en el seu record.

Ixena Anderson
Alejandro Rodríguez
6è primària B

L'estiu. Parlem-ne!

Calor, piscines, platja, molt sol, "moreno", aigua, tirants i pantalons curts, bikinis, banyadors, gaspatxo i sopes fredes... Aquestes són algunes de les moltes paraules que defineixen l'estiu, l'època de l'any més esperada per a molts de nosaltres, no per res més que per passar-se el dia ajaguts al sofà, mirant la televisió, jugant a l'ordinador, passant-se hores i hores sota el sol o dins l'aigua... La qüestió és no fer res durant tot l'estiu, treballar a l'hivern per descansar a l'estiu.

Les terrasses dels bars plenes de gent prenent-se un bon refresc. Les ciutats de mar, plenes d'estrangers bojjos per fer fotos a tort i a dret, aquells que estan tonats com gribes de tant prendre el sol, els típics que es passen el dia passejant pel càmping amb mitjons i xanquetes. Gent entatxonada en "mini-apartaments" d'una cuina-menjador, lavabo, i dues habitacions.

Viatges, intents de sortir de casa, organitzar, buscar hotels, parlar de les diferents possibilitats, ciutats per viatjar, museus importants, escultures famoses, mercats peculiars i comprar regals per a tota la família, menjars típics, figuretes curioses, muntanyes de "souvenirs" i "souvenirs".

Cada estiu és més o menys el mateix, el tour de França, la volta ciclista... En canvi aquest any hem variat una mica, s'han celebrat els jocs olímpics a Atenes, i això ens ha mantingut distrets força dies. Gairebé tothom ha vist l'encesa del pebete olímpic, alguna o altra competició, la inauguració, la cloenda...

I, "Quant l'estiu s'acaba i s'acosta anar a currar, Granollers fa festa i no pensa en l'enderà, quant l'agost culmina i comença a fresquejar, la gent es transforma, tant se val qui guanyarà". Potser és aquesta la millor manera d'acabar l'estiu? L'única cosa que no et fa pensar, com molt bé diu la Guimbada, en anar a currar.

Pels avis de totes les famílies sardanes a la Porxada, pels més petits de tots, l'estirada de corda, la passada de rajoles i moltes activitats més i pels joves, que sembla que hàgim de ser els reis de la festa, el corre aigua, el corre foc, el cinema a la fresca...

Després del veredict, quan Granollers torna a la crua normalitat, vénen els nous propòsits, que si fer un curs d'anglès, que si anar al gimnàs, que si començar a fer una d'aquelles col·leccions amb fascicles eternes, que no acabes mai.

I bé, ja ens tomava trobar, aquí, a l'escola, fent feina, daures i estudiant, però feliços de tornar-nos a veure les cares plenes de son, de passar-nos els matins escoltant noves lliçons, de tornar a frisar per aquella mitja hora de descans que va tan bé amigmati, d'arribar a les cinc de la tarda... De tornar a començar la rutina del dia a dia.

Berta Ventura Asturgó
2n ESO A

Som els de 3r d'ESO!

Nervis, corredisses, crits i lleganyes, tota la casa bull. Tothom va al 100% per no fer tard. Finalment l'esmorzar, efímer i estressant. El soroll de l'ascensor, la porta del carrer i com un regal, l'aire de quarts de vuit que et refresca la cara. I és que ja ets un curs més gran, ja tens l'obligació de llevar-te a les set cada dia i d'arribar com un clau a l'escola. Les curtes xerrades matinals amb les amigues, totes sobre les tan enyorades vacances. Ja està, comença el compte enrera, hem entrat a l'escola. Retrobant, abraçades i converses que en sonar el timbre es difuminen i fins l'entrada del professor a la classe no es difonen. Primers contactes amb tot el que durant aquests següents i tan decisius cursos serà el nostre tutor. Explicacions del curs i de com funcionarà tot. Primera hora passada, a partir d'ara comencem a conèixer els

altres professors, aguantem una i altra vegada la repetició del nostre nom per veure si hi som, algunes confusions a l'hora de cridar-nos i sobretot curiositat pels nostres germans grans. Cadascú explica la seva assignatura amb ganes i ordenadament. Però tota aquesta informació deixant de banda la impressió de bons nens i que escoltem (per poder començar el curs amb bon peu), se'ns acumula i entre tot se'ns fa una muntanya que fa que veiem el curs com una cosa difícil de superar. Per sort l'hora del pati, una excursió a l'arada i tornada a la Porxada, que realment s'agraeix. I és que 3r d'ESO a part de ser un canvi de cicle, que ja és molt, és un curs de novetats i més responsabilitat i també, sembla que com sempre diuen: DE MÉS ESTUDI.

Berta Terés
3r ESO B

El Fòrum

El dia 23 de setembre, els quatre cursos de 3r ESO van anar de visita al fòrum de les cultures.

Van veure quatre exposicions que l'escola ens va recomanar, i de les quals havíem de fer un petit comentari: Habitar el món, Veus, Ciutats i cantonades i la Haima. Després, en el nostre temps lliure vam poder veure d'altres com per exemple, els cotxes del futur (sostenibles), els guerrers de Xian...

Ens va agradar molt poder assistir al fòrum perquè vam poder veure exposicions molt interessants i que ens ajuden a pensar una mica a tots plegats.

Neus Ambrós, Núria Rabassa, Gina Marés, Laura Rojas
3r ESO D

Les veus del Fòrum

L'exposició de les veus era molt fosca, al principi et trobaves en un passadís que et portava a una sala gegant que estava plana de teles a les parets on sortia gent de tot el món, l'idioma en què parlarien en la situació geogràfica dels parlants i la quantitat de gent que la utilitza. Al centre, hi havia una rotllana amb pantalles gegants que l'envoltaven on sortien imatges de persones que sense parlar, només amb gestos i paraules escrites, llençaven missatges que volien incitar al diàleg i la comunicació.

També hi havia, repartides per tota la sala, com taules. Una tenia imatges de persones amb el cos tatuat i persones amb "pearcings" amb el missatge que també es pot utilitzar el cos com a objecte per a comunicar-se i emetre els teus gustos. Un altre tenia alfabet de tot tipus i de tot el món. L'altre tenia unes pantalles tàctils per poder escollir i sentir ràdios de tot el món. Ens va agradar molt perquè era molt directa i clara i, quan entraves era impactant pel tanany de la sala i la foscor, i tenia un missatge molt clar, que tothom ha de dir la seva, tothom s'ha de expressar i tothom hauria de tenir dret a l'expressió, i que la veu no es només el so, també són els gestos, la paraula escrita o un tatuatge. Creiem que és una de les exposicions més bones del fòrum, si encara estés obert, us recomanaríem que anéssiu a veure-la.

Adrián Pérez
Oriol Solà
Toni Iglesias
Marta Mompert
3r ESO B

Habitar el món

Aquesta fou una de les primeres exposicions que vam visitar.

L'entrada era una mica fosca, però a mesura que anàvem avançant s'anava aclarint una mica. El primer que vam veure va ser una gran filera de prestatgeries que contenien llaunes molt grosses col·locades horitzontalment. En algunes llaunes hi havia pantalles en les quals apareixien de tant en tant petits textos i unes altres contenien imatges de les diferències entre el paísos rics i els pobres.

Cap al mig de l'exposició hi havia una sala on hi podíem trobar una bola del món penjada del sostre i al terra hi havia quatre rodones de diferents colors. Segons en quina rodona et possessis t'explicaven un fet en Català, en Castellà, en Anglès o en Francès.

Dels textos que contenien les llaunes a la part superior, els que més ens van impactar van ser els següents:

- Cada any es perd una extensió de bosc tropical equivalent al doble de la superfície d'Irlanda.
- Una de cada 6 persones no disposen d'aigua potable (els deserts avancen).
- Al 2050 el petroli s'haurà acabat.
- Creix la contaminació de l'aigua i de l'aire.
- Moltes persones han d'emigrar fugint de la pobresa o de la violència. L'any 1975 van fugir 80.000.000 milions de persones, i l'any 2003 van fugir 175.000.000 milions de persones.

Aquesta exposició ens ha fet reflexionar sobre la pobresa que algunes persones han de patir i del contrast d'això amb la riquesa dels països desenvolupats. També ens hem adonat de la gran contaminació que avança dia rere dia i de l'escassetat d'aigua potable en alguns indrets.

Moltes dades per anar-hi pensant!

Aleida Canulla, Marta Esparza, Marta Vallcanera, Margarida Ehrich
3r ESO A

Tragèdia a Rússia

És trist que al segle XXI passin aquestes coses! Potser creureu que és una frase típica, però és la cruel realitat.

És trist que per la falta de diàleg rebim sempre els més innocents.

És trista la impotència que sentim envers aquests fets que succeeixen.

És trist que, cada dia, cada mes, cada any... hi hagi persones que pateixin les conseqüències d'aquests errors polítics. Errors que ens porten a afers com el del 11 de Setembre, el del 11 de Març, el de l'any passat al teatre rus, al d'aquest en una escola russa...

Aquesta és la tristesa que aconseguirà acabar amb la felicitat i l'alegria de la humanitat...

Marta Grané, Clàudia Garcia, Laura Rius
4t ESO D

Ara fa un any, començava el 2n de batxillerat, l'últim any dels quinze que he estat a l'escola. Un any ple d'emocions i de reptes.

Quan un comença aquest curs, es troba amb diverses metes que haurà de superar i que li suposaran molta pressió: el treball de recerca, els exàmens finals, la selectivitat...

Encara recordo el primer dia quan ens van dir que la selectivitat començava en aquell mateix moment. Al principi tothom es va quedar parat. Començar el curs i que ja et diguin que la "sele" ha començat... diguem que espanta una mica.

Però anem al que interessa. La meua història comença amb tots els nervis que suposa el treball de recerca. Tot i que només en sentir aquest nom la gent ja s'exalta, és una gran oportunitat per treballar sobre un tema que ens interessa i que, a més a més, pot suposar un punt dins la nota final de batxillerat. Jo només vull dir als alumnes que ara fan segon que no s'espantin ni s'atabalin. I si el que preocupa és l'exposició oral, només heu d'anar confiats a la sala i explicar el que heu fet en el treball, cosa que no

us ha de suposar cap mena de problema perquè hauréu estat gairebé un any amb el treball i, vulguis que no, tot el que aneu fent es queda.

Després del treball de recerca, ja ve la pressió dels exàmens finals i, com no, de la selectivitat. El millor que es pot fer és aplicar-se tant com es pugui i sobretot, preguntar i comentar sempre que no s'entengui alguna cosa. I creieu-me: val la pena treballar dur durant els pocs mesos que dura aquest curs (perquè és el més curt però també el més intens), només per tot el que comporta després, el que jo vaig tenir l'oportunitat de viure.

Un cop s'acaben els exàmens finals, vénen aquelles tres setmanes que molts es prenen com unes vacances. Doncs si no hagués estat per aquells quinze dies, dubto que m'hagués passat tot el que em va passar. Les classes de preparació són precisament per això. Per preparar-nos per una sèrie d'exàmens que afectaran, d'alguna manera, el camí que prendrem després de deixar l'escola.

Després de tots aquests dies, la selectivitat. Personalment, ho vaig passar molt bé al campus de Bellaterra i val la pena anar-hi només per veure l'ambient universitari que s'hi crea. Els exàmens duren només tres dies, i us asseguro que un cop estàs allà i fas les proves, tens ganes de tenir les notes i començar la carrera per la qual has estat lluitant tots aquests anys.

L'últim pas ja és l'obtenció de les notes. Ja us podeu imaginar totes les persones que es van presentar a la selectivitat mirant la pàgina d'accésnet a primera hora del matí. Tot i que sempre tens unes expectatives, mai pots saber del cert quina nota trauràs fins que ho mires. I això és el que em va passar a mi. La veritat és que m'esperava una recompensa per tot el

que havia treballat durant tot el curs, però el que no m'esperava era un 9,4. A partir d'aquesta nota, va començar una història que ha durat tot l'estiu.

Al principi tot són felicitacions i enhorabones, llavors comencen les trucades, el contacte amb mitjans de comunicació... He tingut l'oportunitat d'aparèixer en un diari i en una revista d'àmbit comarcal, així com a la televisió de la nostra ciutat.

Ara bé, el que no m'esperava era la trucada des de les oficines de coordinació de les PAU. No només havia d'anar a la recepció que organitzava el Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, Carles Solà, a la Generalitat de Catalunya pels que tenien una nota igual o superior a 9, sinó que a més a més, era la setena millor nota de Catalunya. I què significa això? Doncs que el dijous dia 15 de juliol a les set de la tarda, em van fer lliurament, davant de centenars de persones, d'un diploma, una insígnia, i per haver estat dels deu primers, d'un rellotge d'última tecnologia i un val de 300 euros per a una llibreria de Barcelona.

Què vull dir amb tot això? Doncs que estudiar, fer la feina quan s'ha de fer, controlar el nervis i la pressió, i confiar sempre en les possibilitats d'un mateix, poden arribar a convertir-se en una gran recompensa, que no només fa sentir bé a un mateix, sinó també a tota la gent que durant aquests anys de treball han estat directament o indirectament implicats en la feina. Per això, des d'aquí vull donar les gràcies a tota la meua família, als professors de l'escola i als meus amics per haver-me acompanyat durant totes les emocions dels últims mesos.

I finalment, vull desitjar molta sort als alumnes de batxillerat. No us preocupeu, perquè tot just acabeu de començar la que serà la millor etapa de les vostres vides.

Anna Barbany

El retorn a l'escola

Les nou del matí del dia 15 de setembre, l'escola és a punt per començar un nou curs escolar. Els professors es preparen per rebre nous alumnes i les aules ben netes i polides per començar les classes, mentre els alumnes esperen que s'obrin les portes de l'escola per poder entrar. Els més petits en el seu primer any arriben a l'escola plorant per por de no saber què es trobaran o perquè no volen deixar als pares; d'altres ja més grandets, es retroben amb els seus amics de classe i s'expliquen aquests tres mesos de vacances que hem tingut tots, uns altres que vénen d'altres centres educatius a estudiar a la nostra escola, molts sorpresos i una mica estranyats per no conèixer a ningú; i finalment, els que ja han passat per totes les etapes de l'escola que aquest és el seu últim any a l'escola, ja sigui perquè van a la universitat o perquè van a treballar.

Tot torna a començar, ens torna a tocar llevar-nos aviat i la rutina de pares i fills continua, qui més qui menys tots hem esperat que comencés el curs per veure'ns tots plegats un altre cop.

Marc Collell
1r Batxillerat C

CURSOS DE FORMACIÓ CONTINUADA

Formació adreçada a persones en actiu amb la necessitat de conèixer i/o perfeccionar les eines informàtiques que tenen en el seu lloc de treball.

- ***Ofimàtica***
- ***Microsoft Excel 2002***
- ***Microsoft Access 2002***

Formació adreçada a proporcionar uns estudis pràctics a totes aquelles persones que necessiten del coneixement de la tributació per la seva presa de decisions, sense que la fiscalitat sigui la seva activitat principal dins l'empresa.

- ***Fiscalitat pràctica i Finances***
- ***Anglès***

Formació adreçada a persones que tenen un nivell elevat de la llengua anglesa i volen perfeccionar-la a partir de la conversa amb un professor nadiu.

- ***Classes 1 dia a la setmana (dijous vespre)***
- ***1,30 hores per sessió***
- ***grup reduït de alumnes***

Interessats trucar als telèfons:
Demandar per l'Albert Barbena

93-8794314 93-8791881

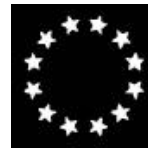
INICI: A PARTIR D'OCTUBRE

Els cursos són subvencionats per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya i El Fons Social Europeu

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Indústria

FONS
SOCIAL
EUROPEU

Coneix com funciona una empresa des de dins...

CURS PRÀCTIC ADMINISTRATIU PER A DONES A L'ATUR

Adquiriràs coneixements pràctics del:

**Departament de R.R.H.H.
Departament de COMPTABILITAT
Departament COMERCIAL
Departament IMPORT/EXPORT**

Informàtica de gestió administrativa: WORD, EXCEL, INTERNET
Ordinadors per a cada alumne. Inclusió a la nostra borsa de treball

Interessats trucar als telèfons:
Demana per l'Albert Barbena

93-8794314 93-8791881

El curs és subvencionat per la Direcció General d'Ocupació del Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya i El Fons Social Europeu

INICI: Immediat

Escola - Empresa

Des de la mediateca us desitgem un bon curs 2004-2005. Per tal que l'inici no hagi estat massa traumàtic, a l'entrada de la mediateca hem penjat un mural que us dona la benvinguda. N'hem fet una foto perquè el pugueu veure. Oi que ha quedat bé?

Per cert, abans de continuar ens volem presentar: enguany l'equip de mediateca està format per la Marina Campreciós, la Montse Camps, l'Elisenda Manera, en Miquel Àngel Marcé i en Lluís Baella. La Montse Camps s'està a la biblioteca de primària i la resta a l'edifici de secundària. També ens hem fet una foto.

Tal com diu el títol de l'article, per a aquest curs tenim moltes novetats. Gairebé totes es concentren a la sala on tenim els ordinadors i els audiovisuals:

- Hem augmentat els ordinadors fins a 16 unitats. D'aquesta manera sou més els alumnes que els podeu utilitzar a la vegada.
- Al mateix temps hem col·locat les torres d'aquest ordinadors a sota les taules, per tal de guanyar espai i estar més còmodes.

- Hem resituat les teles, vídeos, DVD i la cadena de música en un moble nou que hem fet construir a mida per aprofitar millor l'espai.
- Finalment hem canviat les cadires de la sala dels audiovisuals per unes altres de més noves i modernes. Fan molta patxoca.

Recordeu que la mediateca està oberta a tots els alumnes, pares i exalumnes, de dilluns a divendres de 9 a 11, d'11.30 a 13.30 i de 3 a 7 de la tarda. A tots us obrim les portes perquè aprofiteu la mediateca com un espai de treball i estudi que teniu a la vostra disposició.

Us esperem!

L'equip de mediateca

Valoració de la venda de llibres a l'escola

Durant els primers dies de juliol i setembre, els alumnes de l'escola van poder comprar els llibres del curs 2004-2005 al gimnàs de l'edifici del carrer Guayaquil. A diferència del curs passat en què l'encarregada de la venda va ser una empresa externa a l'escola, enguany tot el procés s'ha assumit íntegrament des del centre, amb l'objectiu d'oferir un servei més àgil i eficaç.

Un cop finalitzat el procés la valoració que en fem és molt positiva, ja que heu estat moltes les famílies que heu confiat en nosaltres a l'hora de comprar els llibres. A totes us donem les gràcies i us esperem el curs vinent.

Volem insistir en la importància de comprar els llibres a l'escola:

- Primer de tot perquè els alumnes en són els primers beneficiats: tots els guanys obtinguts es destinen íntegrament a la compra d'ordinadors, contes per a la biblioteca, mobiliari, etc. etc., la qual cosa beneficia tots els alumnes sense excepció.

- En segon lloc, i no menys important, perquè comprar els llibres a l'escola és fàcil, ràpid i no més car a que a les llibreries. El més important en aquest sentit és donar al tutor, el dia que es recullen les notes, el full amb el llistat dels llibres que necessiteu per al curs següent. D'aquesta manera sabem quins llibres voleu i ja us els reservem. Així, si el dia que els veniu a recollir hi ha molta cua (com va passar només el dilluns 6 de setembre), podeu tomar en qualsevol altre moment perquè els vostres llibres ja estan separats i no us quedareu pas sense. El full amb la llista de llibres també es pot donar a recepció.

Per acabar reiterem les gràcies a les famílies que heu comprat els llibres a l'escola i encoratgem les que no ho heu fet a confiar en nosaltres el curs vinent, ja que els

vostres fills en seran els primers beneficiats. Des del centre ja estem pensant noves fórmules que us facilitin encara més la compra.

Aquest text i les fotos que l'acompanyen també podeu consultar-ho a la pàgina web de l'escola (www.epiagranollers.net).

Lluís Baella

Responsable del projecte mediateca

VI Edició beca Maria Gaja a projectes didàctics

6ª edició de la beca Maria Gaja a projectes didàctics en valors cívics

La Beca Maria Gaja que atorga el Consell Escolar Municipal i l'Ajuntament de Granollers ha estat pel treball "Teatre a l'educació" que presentava l'Associació Cultural de Granollers. És un projecte que ja porta més de deu anys funcionant i que pretén utilitzar el teatre per fer reflexionar als nois i noies sobre diferents problemàtiques.

La beca d'enguany servirà per contribuir a la producció d'una nova obra.

El lliurament de la beca va tenir lloc el dia 30 de setembre al Teatre Auditori. L'acte d'entrega del premi va ser un espai de trobada dels professionals del món educatiu i cultural de la nostra ciutat. Recordem que l'anterior edició de la Beca, va resultar premiat el treball Selenga Basi del qual, actualment l'Agnès Boixader i la Isabel Llorente estan preparant la memòria.

Agnès Boixader

Isabel Llorente

Juny de 1934. Catalunya passa per una de les èpoques més convulses del segle XX. Malauradament, la història nega als contemporanis la possibilitat d'anticipar les conseqüències que es poden derivar dels seus actes. Al país hi ha una gran inestabilitat social, constants vagues, intenses lluites dolores, apassionades discussions ideològiques que, més d'un cop, acaben amb l'ús de les armes. Els granollerins viuen també amb intensitat tots aquests esdeveniments, però, almenys, la sang no arriba al riu com, per exemple, a Barcelona i no s'ha de lamentar cap vessament de sang.

Són les onze de la nit del dissabte 9 de juny. Les voreres del cafè de La Unió Liberal (l'actual museu) són plenes de gent petant la xerrada. Com que demà és festa, a la gent no li ve d'aquí. Últimament, la gent del veïnat comença a queixar-se del soroll que hi ha a la carretera. L'Antoni A., porter de futbol del Granollers durant set anys, enfila el camí cap a casa amb el cap cot, tot pensant en les darreres amenaces que ha rebut. És manjà i el seu error ha estat arreglar el teler d'una companya de feina. Sense teler, no hi ha producció i sense producció, no hi ha sou. El problema rau en el fet que des de fa setmanes els contramestres estan de vaga. Però ell no n'és pas de contramestre. Va demanar d'entrar al Sindicat de contramestres i no el varen adreire. Tanmateix, l'han acusat d'esquirol i l'han escridassat d'una forma tan veherent que no s'ho pot treure del cap.

Quan gira pel carrer Josep Uibert, allunyant-se del brogit de la carretera, poc pot sospitar el que li espera. A la cantonada amb el carrer Lletjós (l'actual carrer Sant Josep de Calassanç), gairebé davant de la seu del Sindicat local de contramestres El Radium, sent una veu coneguda que el crida de lluny. S'atura a esperar-lo. Quan el té al davant, veu que es posa una mà a la butxaca i treu alguna cosa. Quan ho comprèn, ja no és a temps de reaccionar. El conegut li ha posat una pistola al coll i li ha engegat un tret. Un cop a terra li dispara dos trets més al pit. L'individu fuig esperitat, uns diuen cap al parc de l'Estació i d'altres ciutat avall.

En sentir els trets, els veïns treuen el cap per la finestra i, davant la situació, comencen a cridar demanant socors. Els més decidits s'acosten a la víctima. Martí Soler, company de treball del ferit, Enric Garrell i altres comproven que no és mort i, quan es disposen a prestar-li auxili i passa per allí el metge Alfred Canal i en

el seu cotxe porta el ferit al dispensari de la Creu Roja, on ingressa ja cadàver.

Immediatament són avisades del trist succés les autoritats i la família de la víctima. Antoni A, de 33 anys, deixa vídua, una filla de 7 anys i un fill de 5 anys.

Tota la nit al voltant del dispensari, al carrer de Josep Uibert i a tot arreu de la ciutat no cessen els comentaris més apassionats i no callen els dieteris més violents contra els autors. És el primer crim social del qual s'ha de doldre la ciutat.

L'endemà, diumenge, s'efectua l'enterrament del dissortat Antoni A. La comitiva funebre es forma al carrer Joan Prima l'alçada de la carretera de Cardedeu encapçalada per la família i pels companys de feina i acompanyada per centenars de conciutadans, entre ells l'alcalde Esteve Camillo, el diputat a Corts Grau Jassans o el fabricant i ex-diputat Francesc Torras Villà.

El dilluns següent tots els dolers de les fàbriques i tots els comerços de Granollers fan una aturada de dues hores, de dues a quatre de la tarda, en protesta per l'assassinat. La vaga de contramestres és desconvocada.

Durant anys hi haurà una inscripció recordant el vil assassinat en una gran pedra de la casa que fa cantonada entre el carrer Sant Josep de Calassanç i Josep Uibert.

Roc podien saber tots aquells granollerins que, quatre anys més tard, el 31 de maig de 1938, Granollers passaria a la història com la tercera ciutat catalana (després de Barcelona i Figueres) amb més morts en un bombardeig.

Roc podia saber ningú que aquella guerra que vindria poc després portaria 8.500 assassinats, 5.000 morts pels bombardejors i 30.000 morts al front.

I molt menys es podia albirar que la segona guerra mundial portaria a la tomba més de cinquanta milions de persones a tot el món.

I si observem una mica el panorama actual, veurem que del milió de txetxens censats en 1990, una quarta part, 250.000, han mort a la guerra, més del 90 per cent civils sense armes;

des de l'inici de la segona intifada el setembre de 2000 ja són més de 4.000 els morts en el conflicte palestino-israelià;

al Sudan hi ha més de 50.000 morts des del febrer del 2003 i més d'un milió de persones desplaçades del seu lloc de residència;

a l'atemptat de les torres bessones hi varen morir entorn de 3.000 persones sepultades en tones de ciment i més ciment;

a meitat de setembre el nombre de víctimes civils a Irak estava entorn de les tretze mil persones.

Han passat setanta anys des de l'assassinat del carrer Josep Uibert, però, tot i la distància, lamento no haver pogut conèixer el meu avi i en saben greu el sofriment silenciós de la meua àvia i les privacions del meu pare i la meua tia.

Com s'ha de sentir, doncs, tota aquesta gent que tenen la tragèdia instal·lada a casa seva? Com s'havien de sentir aquelles famílies de Beslan esperant, emmig del caos, que el seu fill sortís de l'escola sa i estalvi? Com s'han de sentir totes aquestes persones que veuen com la violència fanàtica els envolta irremissiblement?

Tant ens hem endurit que si la violència no és a prop o no és amb infants indefensos ja no ens altera? No ens haurà acostumat la televisió a la contemplació de l'horror com si fos una sèrie de ficció? Si perdem la capacitat de trasbalsar-nos pel sofriment dels altres, estem perduts.

XAVIER AMBRÓS ILLA

Obesitat creixent a Catalunya. Com prevenir-la?

Fa uns dies la premsa va comentar que Espanya es trobava entre els països amb més obesitat i sobrepès infantil de la Unió Europea. Què ens ha passat a una nació com Catalunya marcada per una dieta mediterrània, exemplar, i que fa uns anys mirava amb horror aquella obesitat present als Estats Units? Hi ha hagut múltiples esdeveniments que han propiciat aquesta realitat, però el més important és, què podem fer a dia d'avui per modificar aquesta tendència? Com podem prevenir les alteracions nutricionals en el nostre entorn?

La prevenció d'alteracions nutricionals s'ha de realitzar des de tots els àmbits que rodegen als joves, tant des de l'escola, com centres de lleure o la família. Només amb una implicació de tots els elements d'aquest entorn social podem aconseguir modificar uns estils de vida que els joves aprenen i adquireixen d'un model, no sempre exemplaritzant.

La prevenció ha de ser per tant entesa en la convergència de tres factors principals que marquen l'aparició i evolució de les alteracions nutricionals: l'acte social de menjar, l'alimentació i el consum calòric. Primerament és important entendre cada àpat com un acte social, on cada un dels comensals expressa, comunica, comparteix, els seus sentiments, sensacions, inquietuds o activitats realitzades durant el dia. És un bon moment per facilitar la comunicació, i per tant és rellevant establir-ne un horari, i així evitar "picar" entre hores aliments

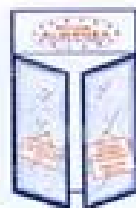
poc nutritius. S'ha observat que veure més de dues hores la televisió al dia facilita la obesitat.

Secundàriament ens hem de replantejar la nostra alimentació, si la quantitat i qualitat del que mengem és la més adient, o òptima. La dieta mediterrània és la nostra dieta, una dieta equilibrada marcada per la manca d'excessos, basada en l'oli d'oliva, la fruita i la verdura. Recuperem-la i no ens deixem invadir per un menjar ràpid a base d'entrepans i begudes dolces, que ràpidament acumulem en forma de grassa.

I per finalitzar, és important no només l'aportació calòrica sino també el seu consum. Realitzar un exercici físic d'intensitat moderada, uns 60 minuts de manera regular ens assegurarà un correcte estat nutricional.

És cert que els canvis d'estil de vida són els més difícils a realitzar ja que suposen un esforç i una corresponsabilització personal, però només amb una correcta comprensió i implicació del problema hi podem fer front. L'estat nutricional dels nostres joves és tema de tots, pensem-hi!

*Dra. Cristina Masuet Amatell
Metgessa adjunta del Servei de Medicina Preventiva
Hospital Universitari de Bellvitge*

CALIDAD, EXPERIENCIA Y SERVICIO
EN SU MARCA

Carpintería de aluminio
Fabricación y colocación de Ventanas, Puertas, Persianas, Rejas, Mamparas de baño, etc

" Más de 25 años de experiencia nos avalan "

En Granollers

Rbla. Josep Tarradellas, 3
(Detrás estación autobuses)

Tel.Fax. 93-879-51-15

En La Garriga

c/ Calabria, 68-70
(Ctra. Antigua a Vic)

Tel. Fax. 93-871-92-92

Pasamos a tomar medidas

Presupuestos sin compromiso

C/ Padre Mañaset, 31
P^a Fabra i Puig, 125
C/ Almanza, 9 - 11
C/ Galileo, 17
C/ Aragón, 481

08030 Barcelona
08016 Barcelona
08042 Barcelona
Pza. Sants Barcelona
08013 Barcelona

Rbla. Josep Tarradellas, 3
C/ Calderón, 160
C/ Laureà Miró, 18
Av. Catalunya, 193

- Granollers
- Sabadell
- S. Feliu de Llobregat
- Píslau de Pegamans

CENTRAL

Pol. La Ferreria, c/ Electrónica nova 10 - 08110 Montcada i Reixac
1ª Salida Autoista A18 (Dir. Sabadell-Terrassa)